

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA III
Vajnorská 47, 832 77 Bratislava 3

Číslo: 3 Pv 11/25/1103-16
EEČ: 2-10-53-2026

Bratislava III 11.02.2026

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
adresa na doručovanie písomností: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

obvinený sa v lehote stanovenej príslušným súdom odo dňa 21. 03. 2018 až doposiaľ, nedostavil na ambulantné ochranné liečenie uložené obvinenému právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného sudu XXXXX I zo dňa 25.05.2016, č. k. 8T/21/2016, v spojení s právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 11. 10. 2016, č. k. 38Nt/72/2016, do Centra pre liečbu drogových závislostí v Bratislave na Hraničnej ulici č. 2, pričom obvinený si prevzal 3 písomné výzvy na nastúpenie ambulantného ochranného liečenia s upozornením, že je povinný nastúpiť bezodkladne, čo potvrdil svojim podpisom, avšak obvinený na ambulantné ochranné liečenie do dnešného dňa nenastúpil,

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX – Rača ČVS: ORP-1152/RAC-B3-2024 zo dňa 04.01.2025 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX (ďalej len „obvinený“) pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona, a to na vyššie uvedenom skutkovom základe.

V rámci skráteného vyšetrovania boli povereným príslušníkom zabezpečené nasledujúce dôkazy.

Obvinený XXXXX (č. I. 17 - 19) vo svojej výpovedi uviedol, že od roku 2018 na ochranné liečenie zo začiatku chodil, následne prestal. V roku 2024 bol hospitalizovaný na psychiatrii, čo bolo tiež dôvodom, prečo nemohol chodiť na ambulantné liečenie. Drogy prestal užívať už dávno a približne rok pravidelne navštevuje psychiatrickú ambulanciu doktorky XXXXX v nemocnici v Ružinove a myslel si, že pokiaľ chodí k psychiatričke a robia mu tam rôzne testy, napríklad na prítomnosť omamných a návykových látok, o tom budú informovať automaticky aj Centrum pre liečbu drogových závislostí, a teda tam už nebude musieť chodiť. Obvinený tiež uviedol, že nepopiera, že si preberal písomné výzvy zasielané mu súdom na ochranné liečenie ambulantnou formou, nechcel sa však úmyselne vyhnúť liečeniu, uviedol, že je „čistý“, je možné kontaktovať jeho psychiatričku, ktorá potvrdí, že pracuje na zlepšení svojho zdravotného stavu, pravidelne ju navštevuje, užíva lieky a išlo len o to, že si myslel, že to Centrum pre liečbu drogových závislostí má vedomosť o tom, že sa podrobuje liečbe a že už tam nebude musieť chodiť. Na otázku, či má obvineného ošetrojúca psychiatrička vedomosť o tom, že má súdom nariadené ochranné liečenie ambulantnou formou uviedol, že nie, ale že jej to oznámi, aby to vyriešila s Centrom pre liečbu drogových závislostí, aby nemusel obvinený chodiť na liečenie na dve rôzne miesta. Na otázku, či má vedomosť o tom, že ambulantné ochranné liečenie je zákonom presne definované a nie je automaticky nahradené akoukoľvek inou odbornou starostlivosťou uviedol, že si myslel, že ambulantné psychiatrické liečenie, ktoré pravidelne podstupuje, nahrádza psychiatrické liečenie nariadené mu súdom. Na otázku, či je ochotný nastúpiť na ochranné liečenie nariadené mu súdom uviedol, že ak to bude tak, že nebude postačovať liečenie, ktoré podstupuje u psychiatričky, určite je ochotný chodiť aj na liečenie nariadené mu súdom, ale príde mu to neúčelné, nakoľko by chodil do dvoch inštitúcií kvôli tej istej veci.

Z listinných dôkazov vyplývajú nasledujúce skutočnosti.

XXXXX súdu XXXXX I sp. zn. 8T/21/2016-229 zo dňa 25.05.2016, právoplatným a vykonateľným dňom 25.05.2016, bol obvinený uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu bolo podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

Uznesením Okresného súdu Pezinok sp. zn. 38Nt 72/2016 zo dňa 11.10.2016 bolo ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou zmenené na ambulantnú formu liečenia.

Dňa 08.12.2016 bolo vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu XXXXX I zaslané Centru pre liečbu drogových závislostí v Bratislave nariadenie liečby obvineného XXXXX, pričom v dňoch 28.09.2022, 22.03.2023, 25.06.2024 boli obvinenému zasielané Mestským súdom XXXXX I písomné výzvy na nastúpenie ambulantného liečenia, ktoré obvinený zakaždým prevzal, avšak na výzvy nereagoval a podľa písomných správ z Centra pre liečbu drogových závislostí sa obvinený nedostavuje do ambulancie od 21.03.2018 až doposiaľ.

Zo správy Centra pre liečbu drogových závislostí (ďalej len „CPLDZ“) zo dňa 15.08.2025 vyplýva, že sa obvinený sám a dobrovoľne dostavil do CPLDZ dňa 20.10.2016 s tým, že bol dňa 11.10.2016 prepustený zo súdom nariadenej protitoxikomanickej liečby ústavnou formou v PNP Pezinok a po jej ukončení prišiel na pokračovanie súdom nariadenej ochrannej protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou do CPLDZ XXXXX. Obvinený sa na súdom nariadenú liečbu ambulantnou formou dostavoval do CPLDZ pravidelne, a to v termínoch od 20.10.2016 do 11.05.2017, po prerušení v nej opätovne pokračoval od 23.11.2017 do 21.03.2018, kedy bol v zariadení naposledy. Počas doby liečenia nebola u obvineného zistená recidíva užívania drog. Psychiater CPLDZ tiež poukázal na tú skutočnosť, že zmenou trestných kódexov, ktorá sa vzťahuje aj na ochranné liečenia uložené podľa predpisov účinných do 14.03.2024, by malo byť ochranné liečenie uložené obvinenému ukončené uplynutím 12 mesiacov trvania výkonu ochrannej liečby.

Z lekárskej správy ošetrojúcej psychiatričky obvineného - XXXXX zo dňa 03.11.2025 vyplýva, že obvinený je v starostlivosti psychiatickej ambulancie od 09.06.2022, čomu predchádzala hospitalizácia na Psychiatrickej klinike PK SZU UNB Ružinov od 25.04.2022 do 07.06.2022. Obvinený je nastavený na liečbu a pravidelne dochádza do ambulancie. Dodržiava odporúčané terapeutické postupy, abstínuje od návykových látok. V období od 09.06.2022 až doposiaľ je u obvineného výborná spolupráca v ambulantnej psychiatickej liečbe.

Na základe vykonaného dokazovania ako aj zabezpečených a doložených písomných podkladov mám za to, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie

a z ktorého bol obvinený XXXXX, nie je trestným činom.

V zmysle prvej vety § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 8 Trestného zákona, trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Pod pojmom „znaky uvedené v tomto zákone“ sa rozumejú zákonné znaky skutkovej podstaty, ktorými sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt (páchateľ), subjektívnu stránku (zavinenie, niekedy aj pohnútka), objekt (chránený záujem) a objektívnu stránku (konanie vrátane opomenutia, príčinná súvislosť a následok). Z citácie vyššie uvedených zákonných ustanovení Trestného zákona je zrejmé, že na to, aby bolo možné určité konanie kvalifikovať ako trestný čin, je nevyhnutné, aby vykazovalo všetky obligatórne znaky naplnenia jeho skutkovej podstaty.

Podľa § 10 odsek 1 Trestného zákona prečin je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo*
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.*

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 348 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona sa trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia dopustí ten, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že sa dopustí závažného konania, aby zmaril účel ochranného liečenia alebo ochrannej výchovy, ktoré mu uložil súd, alebo inak, najmä útekem z ústavu, výkon takých rozhodnutí podstatne sťažuje.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto uvádzam, že v predmetnom prípade, podľa môjho právneho názoru, obvinený svojim konaním mohol naplniť základné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona, uvádzam však, že ustanovenie § 10 odsek 2 Trestného zákona upravuje tzv. materiálny korektív, zákonodarcom deklarovanú možnosť za istých okolností nepovažovať protiprávne konanie, ktoré sa ako protiprávne javí z dôvodu naplnenia všetkých formálnych znakov skutkovej podstaty konkrétneho prečinu, za prečin. Na podklade skráteným vyšetrovaním zabezpečených skutočností je možné dôjsť k záveru, že obvinený svojim konaním, spočívajúcim v neuposlušnosti opakovaných výziev súdu na nastúpenie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, naplnil svojim konaním

obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona, na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine sa však vyžaduje aj naplnenie vyššie uvedeného materiálneho korektívu, ktorý predstavuje výnimku z formálneho chápania kategória trestných činov, ku ktorého naplneniu však v posudzovanom prípade podľa môjho právneho názoru nedošlo, nakoľko obvinený v posudzovanom období, paralelne podstupoval a doposiaľ podstupuje v psychiatrickej ambulancii XXXXX, pôsobiacej v UNB Ružinov, psychiatrickú liečbu, pričom uvedená liečba je podľa vyjadrenia psychiatricky u obvineného úspešná, obvinený abstinuje a dodržiava všetky odporúčané liečebné postupy. Obvinený vo svojej výpovedi nepoprel, že si výzvy na nastúpenie súdom nariadenej ochrannnej liečby nebol prevzal, o týchto výzvach vedel, myslel si však, že CPLDZ v Bratislave má vedomosť o tom, že podstupuje liečbu u XXXXX, nepovažoval za potrebné podstupovať „duplicitne“ liečbu závislosti aj v CPLDZ v Bratislave, zároveň však uviedol, že ak by to bolo nevyhnutné, túto liečbu podstúpi.

Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, mám za to, že závažnosť činu obvineného je nepatrná.

Z kontextu zistených skutočností, ako aj všetkých vyššie popísaných okolností je zrejmé, že obvinený podstupuje psychiatrickú liečbu závislosti od omamných a psychotropných látok a táto liečba je podľa ošetrojúcej lekárky obvineného úspešná. Závažnosť takéhoto protiprávneho konania obvineného sa preto javí byť nepatrnou, nie je preto možné voči obvinenému ďalej viesť trestné stíhanie, z ktorého dôvodu musí byť podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, zastavené, nakoľko skutok obvineného nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe všetkých vyššie popísaných skutočností som preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Alexandra Tkáčová
prokurátorka